

11

Ilmola socken.

H. M. 6344: 1-7; 6364; 6374: 3-4.

Den 3. juni 1913 hade museet av hemmansägaren Antti Kalliokoski i Jouppila by av Ilmola socken inlöst ett par handelslipstenar av sandsten och ett antal lerkärlsbitar från stenåldern, vilka ursändaren hade hittat i en sandtäkt invid landsvägen på Piirtola hemmans mark i nämnda by. (En på samma ställe av drängen Uno (?) Lipasti hittad båtformig hammarsaxa uppgavs ha blivit försäld åt hemmansägaren Ville Piirto i Jalasjärvi. för Något senare (27/6 13) lyckades museet erhålla även detta föremål, sedan det på statsarkeologens anhängen genom guvernörens bemedling afordrats köparen (6364). No. verif.

Under min tjänsteresa i juni 1913 mottog jag av statsarkeologen en skis i brev en ordre att besöka fyndstället och, om så erfordrades, företaga där en grävning. Uppdraget utfördes av mig den 22. och 23. juni.

Den sandtäkt, där fyndet gjordes, befinner sig ^{på} den södra sluttningen av Piirtola ås i Jouppila by på Piirtola hemmans mark tätt invid och öster om den landsväg, som på Kyri ås högra strand leder från Ilmola till Karikka. Som fyndort utpekades för mig på sandtäktens nordöstra sluttning ett ställe, som låg ungefär 14 m från hemmanets ria och 31 m från den punkt, där Piirtola och Kalliokoski hemmans gränser sammanstula vid landsvägen. Det närmaste avståndet från landsvägens östra rand utgjorde ca 15 m och från sandtäktens lävarande rand ca $\frac{3-4}{3}$ m. Denna rand låg ungefär 1,10 m högre än fyndstället.

Därmed är dock icke fyndets ursprungliga djup under jordytan exakt angiven, ty dels var stället genom sandgrävning redan så omökat, att de föremål, som jag vid min undersökning ännu lyckades hitta, kunna tidigare blivit rubbade ur sina platser och glidit nedför sluttningen, dels kan den direkt över fyndorten belägna ursprungliga jordytans höjd naturligtvis icke mera bestämmas. Kalliohoski hade uppgivit att de insända lerkärlbitarna hade legat 1 m djupt under jordytan.

I den omrörda sanden hittade jag ytterligare några lerkärlbitar och en liten platt ^{sten}mjösel. Eburna fyndstället närmaste omgivning uppför sluttningen och dessutom en 15 m lång och 1-4 m bred sträcka av sandtäktens rand undersöktes, gjordes inga andra fynd från stenåldern. Tätt under st. jordytan funnos på flera ställen med kol, aska och mörk jord fyllda gropar, som enligt mina äldre arbetares uppgift härrörde från tegelugnar, i vilka man för ett tiotal år sedan hade bränt tegelstenar.

Av allt att döma härrörde de funna lerkärlbitarna och stenspeorna icke från en boplats, utan från en s. h. en mansgrav. Det numera fullkomligt förmultnade - obrända liket av en krigare hade blivit bisatt här, utskytt med en stridsryxa, en mindre arbetsryxa eller mjösel samt 3 lerkärl. Av bitarna ha nämligen större delen av ett lerkärl med snörornament kunnat kopieras, medan de övriga bitarna höra till ^{två andra} ett annat kärl, av vilka det ena saknar ornamentabudet andra är prytt med rader av nagelintryck. (Jfr Finiskt Museum 1915, sid. 10-12, fig. 10-13).

Liket har blivit begravet i närheten av en bo-
plats. Endast 36 m öster om fyndstället ha stve-
tydiga rester av en sädan: lerkärlsbitar; fullständi-
ga och ofullbordade stenverktyg samt en stor slip-
sten blivit hittade (jfr. Nilis, Die steinzeitlichen
Wohnplatzfunde in Finnland II, s. 32 f.).
Helsingfors i oktober 1913

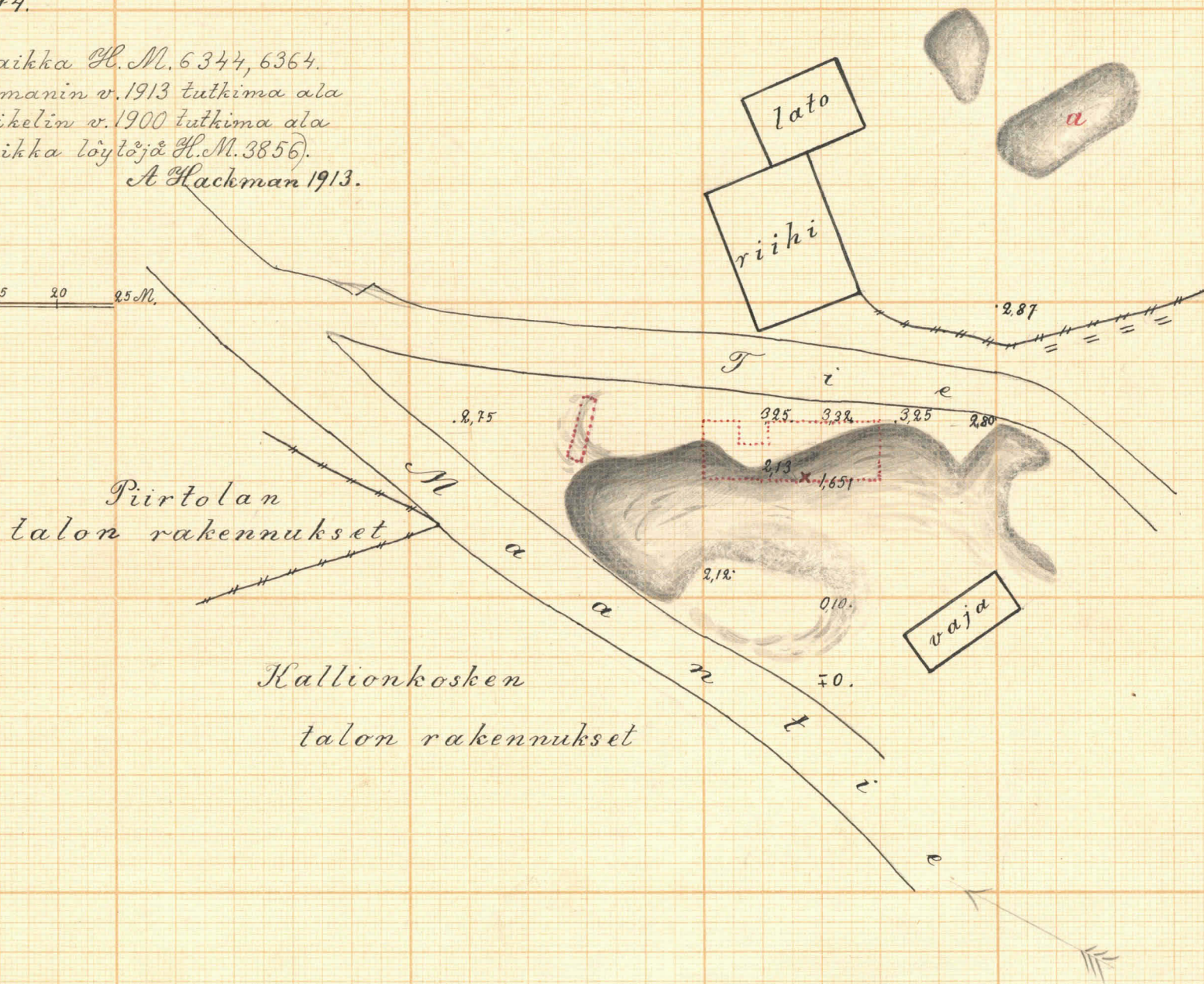
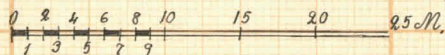
Alfred Hachman.

Kivikautinen löytöpaikka
Ulmajoen pitäjän

Jouppilan kylän Piirtolan talon maalla.

H. M. 6374.

- × löytöpaikka H. M. 6344, 6364.
⋮ A. Hackmanin v. 1913 tutkima ala
a H. J. Heikelin v. 1900 tutkima ala
(asuinpaikka löytöjä H. M. 3856).
A Hackman 1913.

Ilmola socken.
H. M. 6344, 6364, 6374

3347

1. Fyndstället från stenåldern (sannolikt "enmansgraf") på Piirtola hemmans mark i Jouppila by. Piirtola hemman synes till vänster bakom landsvägen.

3348

2. Fyndstället sett från landsvägen.
A. Hakman 1913.